

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 59. Profectio S. Pauli in Italiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

ne quæ in Templo fiebant, præsertim Sacrificia, hominum oculis paterent; igitur in Templi aula, quæ ad occasum erat, murum extollunt, qui sua altitudine non solum Regii cubiculi, sed etiam illius Porticus, quo extra Templum ad occasum Romanorum custodia stabat, prospectum prohiberet. Hæc molitio Agrippæ simul, & Festo iram movit, jussitque Festus, ut murus destrueretur; Jerosolymitæ vero opponebant; hujus muri conservationem, sine quo Lex sua, ne Sacrificia cunctorum oculis paterent, salva esse non posset, vita sibi chariorem esse; & licentiam petebant mittendi ad Cæsarem legationem, quod iis concessum. Decem viros miserunt cum Ismaele Summo Sacerdote, & Helquia Sacri Thesauri custode. Romæ Imperatricis Popeæ Patrocinio, cujus in Judæos magna erat propensio, ab Imperatore obtinuerunt, ut murus subsisteret; Helquiam tamen, & Ismaelem Nero quasi obsides retinuit. Agrippa vero in Pontificatus culmen Josephum Cabi dictum, Simonis S. Pontificis filium, promovit.

Sæculum I.

A. C. 54.

§. LIX.

S. Pauli in Italiam iter.

Constante in propositis Festo S. Paulus cum aliis captivis in manus Julii Centurionis

Sæculum I.
A. C. 54.

Act. 23.

turionis traditur, & navigium ex Adru-
meto conscendere jubetur; navigationis
focii erant S. Lucas, & Aristarcus The-
salonicensis; versus Asiam vela facien-
tes altera die in portum Sidonis inve-
huntur. Ibi S. Paulus, quem Centurio
comiter habebat, ejus licentia amicos in-
visit, & necessariis refectus est. Inde
ventis contrariis insulæ Cypri littora le-
gentes, obliquo cursu Lyciam attigere;
ubi Centurio Alexandrinæ navis in Ita-
liam soluturæ opportunitate usus, eidem
captivos suos concredidit. Lenta fuit
navigatio, vixque post multos dies Cni-
dum, in Caria in Peninsulæ cujusdam
angulo positam, pervenerunt. Cum ex-
inde recto cursu provehi, obsistentibus
ventis, prohiberentur, diu oras Cretæ
circumvecti sunt; non enim post exactum
Judæorum solemne jejunium, id est, de-
cimam mensis septimi, opportunum navi-
gationi cælum erat, cum tempestas cir-
ca æquinoctia maxime semper sit pericu-
losa. S. Paulus omnes quidem monuit,
non solum merces, sed & ipsum navi-
gium, & vectores periclitari; sed con-
tradicentes navis Magister, & Nauclerus
Centurioni fidem fecerunt.

Sperantes igitur Phœnice Lampeæ,
ejusdem Cretæ insulæ ad meridiem ci-
vitate, in securo portu hiemare, ex quo-
dam loco Asson solverunt, & insulam
circum-

circumferebantur vento, Phœnicen pe- Sæculum I.
A. C. 54.
tentibus, favente; sed subito conversus,
eos ad parvam Insulam Caudam, meri-
dionali Cretens oræ, ad occasum decli-
nanti, vicinam disjecit. Tum vero gra-
vis tempestas incubuit. Secunda die
merces in mare projectæ, tertia navigii
instructus. Multis diebus densissimæ te-
nebræ cæli conspectum diu noctuque pro-
hibuere. Jamque vi ventorum nihil re-
mittente, spe omni abjecta, omnes cibi
sumendi tœdium, & deinde oblivio sub-
iit. Tum S. Paulus in medio eorum con-
furgens, inquit: *Oportebat vos meis ver-
bis credere, & Creta non solvere, sed bo-
no animo estote; navis quidem, sed nemo
nostrum interibit. Hac nocte Angelus
Domini, sub cujus tutela sum, & cui ser-
vio, apparens mihi, dixit: Ne timeas Pau-
le! certissime Imperatori susteris. Deus
tibi omnes, qui tecum sunt, donavit. Con-
fido in Deum, ita futurum esse. Sed in
insulam quamdam pervenire necesse est.*

Decimam quartam noctem numera-
bant, in mari Adriatico jactati, cum nau-
tis haud procul abesse littus videretur.
Demisso igitur perpendiculo maris alti-
tudinem explorant, eamque ulnarum
viginti, & paululum provecti, tantum
quindecim esse deprehendunt. Ne igi-
tur scopulis alliderentur, nautæ jactis ex
puppe quatuor anchoris, diluculum ex-
Hist. Eccles. Tom. I. M Specta-

Sæculum I.
A. C. 54.

spectabant; scapham deinde in mare demittunt, quasi etiam a prora anchoras jacere pararent, revera autem fugam meditabantur; sed non fefellerunt sagacitatem Pauli, qui ad Centurionem, & milites: *Si fuga istorum deserimur, non poteritis salvari.* Illico milites, præcis, quibus navi hærebat, funibus, scapham fluctibus permittunt. Cum illucesceret, S. Paulus omnes orabat, ut cibum sumerent, quartum enim, & decimum diem esse, ex quo nihil cepissent; cæterum certi essent, nullius capillum interiturum. Tum assumptum panem, gratiis Deo actis, coram omnibus frangens, & manducans, animos revocavit, & omnes comederunt. Satiati, ut magis adhuc levaretur navis, reliquum annonæ in mare projiciunt. Erant autem in navi ducentæ septuaginta sex animæ. Cum lux diei rebus omnibus colorem reddidisset, apparuit ora vicina, sed nemini eorum cognita. Navitæ vero postquam omni conatu in vadisum maris sinum contenderunt, relicta ventis nave, fortis arbitrium operiebantur, donec brevibus prora ita impacta est, ut ea quidem hæret immobilis, dum interea fluctuum vi soluta puppis, auferebatur in altum. Tunc militibus visum, captivos interficiendos, ne quis eorum natando aufugeret; sed Centurio,

rio, servare Paulum volens, eos cohibuit, iussitque, ut qui natandi essent periti, in undas primi insilirent, aliis afferes, & collisæ navis fragmenta pro cymba fuere. Omnes tandem emmersere in littus.

Sæculum I.
A. C. 54.

§. LX.

*S. Paulus Melitæ, &
Romæ.*

Terra, quam attigerant, erat Melita insula, ubi eos Barbari, id est, nativi incolæ, humaniter exceptos, siccandis vestibus, & calefaciendis corporibus excitato igne, foverunt. S. Paulus fumenta collegit in ignis alimentum, & ecce! calore excita vipera manum ejus invasit, quod ubi Barbari viderunt, illud animal nempe in Pauli dextera pendens, ajebant ad invicem: *Certe hominem hunc homicidam esse necesse est, quem naufragio ereptum, Deorum vindicta vivere non sinit.* Paulus vero manu serpentem excussit, ita ut, nullo ei illato malo, in ignem recideret. Barbari eum diu observabant, non dubitantes, fore, ut manus icæta repente intumesceret, & ipse moriens corrueret, cum autem vidissent, ei nihil mali accidere, mutata mente,

Act. 28.

M 2 Deum